

Oy Ha Var

— prens · 06 Ağustos 2021

Yosun ruhlu gönlümün cenderesi
Hiç alıngan değilim/
Düştüm evet
Kendi saçlarımdan
Küstüm ki kendi suçlarıma
Şu an hüküm verecek çağdayım
O gözlerinin çırası olmasa
O cilve naz dudaklarının balı

Çoktan gitmiştim kendimden
Ve çoktan kendim olmuşum ben
Kızlar çabuk büyür derler/
Evet, doğru anamla büyüdüm
Babamla erilim...

Saçma sapan yaralarını açtın ki
Ben çoktan kabuklarım onları
Yüze doğranmış iri bir soğanın
Gözlere sürdüğü isyan bayrağıyım
Üstüne dökülecek etim yok
Bir file patatesten başka/
Ve onur
Ve gurur
Çorbamda...

Oy ha-var!
Senli dünlerim olmasa mı?
Cepleri yırtık palto el üşütür
Yama akan pantolon kirlenir
Bu kaçınıcı dilsiz ruhum
İsyana düşmüş çelenk gibiyim
Herkes bir gül koparma derdinde
Üstümden/
Karanfilleri bırakın dedim
Şerrimden/

Ellerim yar/sız
Boşlukta...

Ve bu kaçınıcı
Dilsiz bahar

Oy ha-var